

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010333
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6315010333.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na neverejnom zasadnutí konanom 09.02.2016 prejednal sťažnosť odsúdeného W. W. proti uzneseniu Okresného súdu Brezno z 21.12.2015, sp. zn. 3Nt/23/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného W. W., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného W. W., ktorým sa domáhal povolenia obnovy konania, vedeného pod sp. zn. 1T/125/2014.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch v podstate argumentoval tým, že skutok, za ktorý bol odsúdený nespáchal. Znalecké posudky a správa gynekológa nepotvrdili jeho vinu. Dcéra W. je mentálne retardovaná, a preto jej výpoveď nemožno brať za hodnovernú. Táto sa priznala, že pohlavný styk mala s O. B., ktorý pracoval v tom čase na salaši vo O., kde pásol ovce. Túto skutočnosť menovaná potvrdila pred V. K., M. W., W. W. a W. W.. Títo však neboli súdom vypočutí, a preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a povolil obnovu konania.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie okresného súdu je v súlade so zákonom.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by dôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že vina odsúdeného bola preukázaná výpoveďami poškodenej a svedkov. Obhajobu o údajnom páchatel'ovi odsúdený uviedol až po právoplatnom skončení veci, i keď o tejto skutočnosti mal vedieť pred hlavným pojednávaním.

S týmito dôvodmi sa stotožňuje aj krajský súd, pričom dodáva, že v základnom konaní bolo skutočne dostatočným spôsobom preukázané zavinenie odsúdeného a skutkový stav u tohto trestného činu bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný predovšetkým výpoveďami poškodenej, svedkov, znaleckým dokazovaním a ďalšími vykonanými dôkazmi.

Okresný súd v súlade so zákonom vyložil vyššie citované ustanovenia Trestného poriadku tak, že súd v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe spolu alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu. Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd takto aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne postupoval. Tiež dospel k záveru, že opakovanie výsluchov svedkov a údajného páchatel'a O. B. nie je potrebné. Svedkovia V. M., W. H., W. W., V. K., M. W. a poškodená W. W. boli zákonným spôsobom vypočuté na hlavných pojednávaniach 23.02.2015, resp. 30.03.2015. Ich výpovede boli prvostupňovým súdom, ale i odvolacím súdom správne vyhodnotené, pričom pri tomto postupe vychádzal aj zo znaleckej mienky znalcov psychiatrov a psychológa.

Prvostupňový súd tak správne konštatoval, že navrhované dôkazy odsúdeným nie sú dôkazmi takého charakteru, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by boli spôsobilé v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Tiež zdôrazňuje, že pokiaľ odsúdený argumentuje, že skutok spáchal údajne O. B., pričom o tejto skutočnosti mal vedomosť už pred hlavným pojednávaním, tak jeho obhajoba tiež neúveril.

V konaní o povolení obnovy konania zo strany odsúdeného tak neboli navrhnuté také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré má na pamäti ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por., hoci konanie o povolenie obnovy sa v zmysle zákona obmedzuje výlučne len na riešenie otázky, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré predpokladá citované ustanovenie zákona vo vzťahu k výrokom, ktorých sa môže obnova týkať. V konaní o povolenie obnovy sa nerozhoduje o tom, či napadnuté právoplatné rozhodnutie súdu týmto mimoriadnym opravným prostriedkom je správne alebo nie, zistenie súdu je vo vzťahu k tejto otázke iba podmienené, že totiž prv súdu neznáme skutočnosti alebo dôkazy by mohli odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Keďže aj krajský súd považoval sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú, potom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.